

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000

Letna inozemstvo . . . » 13.000

Letna inozemstvo, USA dol. 15

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXIX. - Štev. 21 (1454)

Gorica - četrtek, 26. maja 1977 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Posvetovanje italijanske škofovske konference

Italijanska škofovska konferenca je v soboto 21. maja zaključila svoje večdnevno posvetovanje. Skofje so pretresali versko življenje v italijanski Cerkvi ter razna druga pekoča vprašanja, ki se pojavljajo v italijanski družbi. Zaključni govor je imel predsednik italijanske škofovske konference nadškof iz Bologne kardinal Poma. Med drugim je dejal:

Naše 14. zasedanje gre h kraju. Ker vemo, da Cerkev živi v svetu, smo se vživel v naš čas in naše okolje ter z zanimanjem pregledali položaj. Cerkev ljubi človeka. In če se zgodi, da človek trpi nasilje ali je osleparjen za svoje pravice ali izgubi delo ali zaide v obup, se Cerkev zanj zanima.

Če v nekem narodu nastane kriza šolstva, so zanemarjeni bolniki, če se kvadrirajo mladi ljudje, če se tepta človeško življenje, mora biti Cerkev zraven s svojo besedo in z gledom in vsak kristjan mora pričevati, da je varuh svojega brata.

Če koga moti evangeljska resnica, bomo spoštovali njegovo prepričanje, toda ne moremo molčati in biti brezbržni.

Iz tega evangeljskega in človeškega razloga je danes italijanska škofovska konferenca soglasno naslovila spoštljive besede, pa vendar odločno, vsem, ki so odgovorni za bližnje težke odločitve za bodočnost naše domovine. K težkemu položaju, v katerem smo, naj se ne pridruži še nova nesreča: namreč sprejem zakona, ki dovoljuje splav. Prepričani smo, da vsako nasilje izhaja iz navedenega, da se tako rekoč nujno ustvari veriga, ki je ni mogoče pretrgati.

Iz tega razloga se obračamo na vse cerkvene skupnosti, majhne in velike. Mislimo, da vsi kristjani vedo, kaj je treba danes storiti v obrambo človeka v vsakem trenutku njegove eksistence, torej tudi za še nerofene otroke in to toliko bolj, ker so nedolžni in sami nimajo nobene možnosti, da bi branili svoje pravice.

V senatu bo v kratkem razprava o zakonskem osnutku, ki v gotovih primerih dovoljuje prekinitev nosečnosti ali splav. Zbrani skofje so naslovili na predsednika senata Fanfanija skupno poslanico, ki se glasi takole:

POSLANICA SENATU

Italijanski skofje, zbrani na letni konferenci, sodijo, da jim zvestoba njihovega poslanstva nalaga dolžnost, da v luči evangelija kritično presoja dogodke in socialne izbire. Zaskrbljeni so za ohranitev verskega miru med italijanskim ljudstvom, zato apelirajo na senat, ki se pripravljata na razpravo o zakonu o prekinitvi nosečnosti.

Ne bomo ponavljali že večkrat povedanih razlogov o moralni nedopustnosti splava. Ti razlogi ne dovoljujejo in ne bodo nikoli dovoljevali, ne samo vernim, ampak niti ne onim, ki jim je pri srcu usoda človeka, da bi smatrali za dovoljeno in zakonito uničenje nedolžnega in brezobrambena človeškega življenja.

Rotimo senatorje italijanske republike, katere zvesti državljani smo mi in naši verniki, naj še enkrat odkritosrčno vprašajo svojo vest, preden sprejmejo odločitev, ki bi postavila velik del države pred zakon, ki je v popolnem in težkem nasprotju z njihovo vestjo.

V trenutku, ko so v krizi institucije, prosimo, da ne bi povzročali nove razdvojenosti v središču državljanov z zakonom, ki nasprotuje kulturnemu in moralnemu prepričanju, kakor ga izpoveduje tudi republiška ustava in je skupna ter neodtujljiva last našega naroda.

POSLANICA ZUPNIJAM

Zbrani skofje so tudi naslovili na vse verske skupnosti posebno poslanico in naročili duhovnikom, naj z njeno vsebino seznanijo svoje vernike:

Skofje zbrani na letni konferenci, odgovorni za katoliške verske skupnosti v Italiji, smo z žalostjo sprejeli novico, da je zakonski osnutek za legalizacijo splava na

pravil nov korak na svoji poti, ker so ga potrdile pristojne senatne komisije. Preden pride do končne odobritve, želimo spregovoriti jasno besedo vsem vernim in vsem, ki z vernimi delijo prepričanje o svetosti človeškega življenja.

Naša družba je v zelo težkem položaju: nasilje in nered preobračajo mirno in delo no sožitje in neredko pride do ubojev; lakomnost po dobičku ne spoštuje pravičnosti in ne daje delavcem dolžne varnosti za življenje in higieno. Naraščajoča inflacija spravlja v vedno večje težave in negotovost revnejše sloje. Vznemirja strah pred brezposelnostjo, zlasti mladino.

V teh okoliščinah moremo komaj verjeti, da parlament posveča toliko skrbi pripravi zakona, ki ne ozdravlja rane skrivnih splavov, kakor dokazujejo izkušnje v drugih državah. Ne odpravlja pa tudi nobenega drugega perečega in nujnega problema našega ljudstva.

Kako naj bi ne sodili, da je krivičen zakon, ki krši pravice brezobrambni, da bi dorasli? Kako naj sodimo, da je pameten in previdnosten zakon, s katerim se zdi, da se država odpoveduje svoji nalogi, da brani pravice vseh ljudi? Za nas, ki ne moremo pozabiti absolutne in večne božje zapovedi: Ne ubijaj!, je zakon, ki dovoljuje umor nerojenega otroka, v popolnem nasprotju z božjim zakonom in zato ne more biti obvezen.

Kot posledica tega zmotnega zakona se bodo znašli kristjani zaradi svojega poklica v dramatični nujnosti, da se sklicujejo na svojo vest, ker se nečejo omadeževati z zločinom splava. Ze to bi moralo zadoštevati in prepričati, da zakon, ki je v razpravi v senatu, ne poudarja svobode, ampak postavlja predpogoje za težko duševno stisko in tudi za diskriminacijo med državljani.

V imenu italijanske Cerkve in upamo si tudi reči v imenu tistih, ki imajo pravico do rojstva, se zahvaljujemo vsem tistim, ki si prizadevajo in se bodo še prizadevali na različnih poljih javnega delovanja za resnično človeško rešitev problema, ki bi se jim s splavom radi izognili, pa tudi za tako zakonodajo, ki bo vredna kulturne tradicije naših ljudi.

Se prav posebej se zahvaljujemo vsem, ki bodo znali uresničiti učinkovite socialne posege, da bi pomagali ženam v kočljivih primerih materinstva, da ne bodo same, ko si morajo prevzeti izredno težko odgovornost, ki jih bo spremljala celo življenje, da ne bi prekinile nosečnosti.

Z žalostjo pa mislimo na tiste, ki hočejo biti kristjani, a načelno sprejemajo uzakonitev splava in se tako oddaljujejo od Kristusa in Cerkve. Ne ostaja zvest evangeliju, kdor se odtegne popolni cerkveni edinstvi in sprejema politične izbire, ki nasprotujejo veri.

Nihče pa naj ne izgublja poguma in se ne vdaja malodušnosti in naj ne molči. V nasprotovanju tistim, ki ogrožajo osnovne vrednote življenja, ni dovoljen kompromis in ne vdaža.

Predragi bratje in sestre, vsi skupaj smo učenci Jezusa Kristusa. Živimo v temni uri naše zgodovine, toda ne brez upanja. Mnogi se v vseh italijanskih pokrajinah živa pričevanja med velikim številom vernih vseh starosti in polžejev, da krščanska zavest našega ljudstva ni zamrla. Nasprotno, prepričani smo, da bo ta preizkušnja, ki jo zaupno in velikodušno prenašamo, očistila naša srca in nam povečala spoznanje, kako lepo in odrešilno je pristati brez oklevanja in brez popuščanja na Kristusov nauk v tesni povezanosti s Cerkvijo.

Skofje zaključujejo svojo poslanico takole: Poklicani smo, da iz velikih težav izide naša vera bolj čista, da vsak dan kritično presodimo našo zavzetost in da vztrajno delamo za obnovu moralnih vrednot, za trdnost družine, za graditev boljšega sveta, za katerega človek ni orodje, ampak cilj. Tako bomo izpolnili svoje poslanstvo v svetu, da smo luč, kvas in pričevalci za Kristusa, ki je dejal: Jaz sem življenje!

Evropski parlament: igra je v teku

V vsakdanjem političnem dogajanju v Italiji se zadnje leto javlja cela vrsta problemov, ki po svoji zapletenosti in nujnosti polarizirajo celotno zanimanje javnega mnenja. Politično razčiščenje, javni red, sindikalna dejavnost, gospodarske težave, stavkovna gibanja, kontestacije na univerzah in višjih srednjih šolah — vse to skoraj ne dopušča prostora in časa za druge, tudi pomembne probleme. Gre predvsem za širša vprašanja, ki so nekje med notranjo in zunanjo politiko. Gre zlasti za proces evropske integracije, ki je že od vse povojne dobe sem ena od glavnih silnic vse italijanske politike. Od Einaudija in De Gasperija dalje se ta nit prepleta z večjo ali manjšo silo v vsej politični igri sodobne Italije.

Izven Italije pa je dandanes to prizadevanje skoraj bolj markantno in določeno. Vsi partnerji Evropske gospodarske skupnosti so danes na tem področju zelo živahni in aktivni. Se najbolj je to morda zadnji čas opaziti v Franciji, kjer je problem Evrope zelo živ in na dnevnem redu vseh političnih, parlamentarnih in časniških debat. Nedvomno je k temu pripomoglo prav dejstvo, da so pred vrati prve volitve za bodoči evropski parlament. Prav zato se leto 1978, določeno za prvo evropsko glasovanje, že zdaj kaže kot nekak mejnik in katalizator na tem področju.

Poudarili smo, da je posebno v Franciji evropeizem zelo živa tema. Zanimivo, da se to dogaja prav v deželi, ki je sama po sebi (brez namigov na De Gaulleja in njegove nacionalistične muhe) morda najmanj evropeistična in se strašno boji, da bi ji nova Evropa omejevala nacionalno suverenost in neodvisnost. Kaj pa je sedaj v Parizu tako akutno sprožilo debato o teh problemih? Povod lahko iščemo predvsem v dveh zakonskih osnutkih, ki jih je nedavno sprejela francoska vlada za prve volitve v evropski parlament. (Naj pri tem pripomnimo, da je rimska vlada že predložila obema zbornicama parlamenta okvirni zakon in sta ga tako poslanska zbornica kot senat odobrila, pripraviti pa mora še volivni zakon.)

EVROPEIZEM V ZNAMENJU PREVIDNOSTI

Pariška vlada je pravzaprav sprejela dva zakona, ki zadevata volitve v parlament v Strasburgu. Prvi zakon sprejema obveznosti, ki so jih v tem smislu sprejele prizadete države lanskega septembra za volitve leta 1978, drugi zakonski osnutek pa je že prvi volivni zakon in pomeni za Francijo določeno izbiro načina za te volitve. Prvi vladni zakon se sklicuje na sedanje stanje oz. na vlogo bodočega evropskega parlamenta in določa, da ta ne bo smel presegati teh meja, sicer jih Francija ne bo priznavala. Barrova vlada je s tem hotela predvsem pomiriti kritike raznih strank, od golistične do komunistične. Vse to — polemike in pomisleki — so zelo živahno prišli do izraza v parlamentarni debati v zbornici, ko so v Palais-Bourbon nastopili skoraj vsi glavni predstavniki francoskih strank. Med najostrejšimi je bil npr. bivši ministrski predsednik Michel Debré, predstavnik skrajnega golizma, ki je dejal: »Poskus vreči Francijo v slabo pripravljeno pustolovščino kaže na težko lahkomišelnost... Skupščina, izvoljena s splošno volivno pravico, ki lahko zaseda celo leto in ki je gospodar lastnega dnevnega reda, ne bo nikoli omejevala svojih sklepov in resolucij, ki jih bo izglasovala, v skladu s pristojnostmi, ki jih določajo sedanje ustanovitvene pogodbe EGS. Treba je seči daleč nazaj v našo zgodovino, da lahko zasledimo v določilih kakšne mednarodne pogodbe podobno zanko za francosko neodvisnost.«

Dvomimo, da bi bila Debréjeva zaskrbljenost res upravičena, saj pri tem nihče ne misli uničiti francoske neodvisnosti. Saj med drugim Francija niti ni edina država, ki se »boji« prevelikih kompetenc bodočega evropskega parlamenta. Kaj pa angleška spodnja zbornica ali danski Folketing, ali še kake druge parlamentarne ustanove bodoče Evrope? So mar vse pripravljene zrevolucionirati francosko (in morda tudi lastno) državno neodvisnost?

Sedanji pariški župan in nekdanji Giscardov premier Chirac pravi, da predstavlja ta zakon dober

korak naprej. Komunisti so po drugi strani zelo previdni. Prvak PCF Marchais med drugim dodaja, da pomenijo zadnji evropeistični vladni predlogi nekak Giscardov korak nazaj v primerjavi s prejšnjimi zagotovili. Vsekakor je komunistična skupina francoske narodne skupščine jasno začrtala meje bodočega evropskega parlamenta. V posebnem dokumentu naglašajo potrebo po neomajni ohranitvi državne neodvisnosti in izjavlja, da bo smatrala za neveljavno vsakršno drugačno iniciativo, ki bi se oddaljila od nalog, ki jih bodočemu parlamentu nakazujejo ustanovitvene pogodbe, zlasti rimska.

Več je še drugih pobud v francoskem političnem življenju, ki zadevajo bodoči evropski parlament. Tako npr. Union des jeunes pour le progrès (zveza mladih golistov) in Nouvel Action française (rojalisti, pristaši kraljevine) v skupni izjavi odločno poudarjajo svoje nasprotovanje volitvam v evropski parlament. Na leveci imamo spet razne skupine, ki se izjavljajo proti »ameriško-germanski Evropi«.

PODOBA BODOČEGA EVROPSKEGA PARLAMENTA

Če smo se zaustavili precej pri debati o evropskem parlamentu v Franciji, je to predvsem zaradi tega, ker je tam sedaj morda najbolj zanimiva in aktualna. Prej smo omenili tudi osnutek francoskega volivnega zakona. Ta določa, da bodo francoski državljani volili po proporcionalnem sistemu in da liste, ki ne bodo dosegle najmanj 5 % glasov, ne bodo mogle priti do svojega sedeža. Poglejmo sedaj na kratko, kako je pravzaprav ta parlament že sestavljen in kakšen bo v svoji novi obliki.

Sedanji ne še izvoljeni, ampak od posameznih državnih parlamentov sestavljeni evropski parlament šteje skupno 198 poslancev (v tej dobi mu predseduje bivši italijanski ministrski predsednik Colombo), ki je številčno tako razdeljen po državah: Nemška zvezna republika, Francija in Velika Britanija imajo vsaka po 36 poslancev, Belgija in Nizozemska po 14, Danska in Irska po 10 in Luksemburg šest poslancev.

Parlament, ki ga bodo prihodnje leto neposredno izvolili državljani devetih omenjenih držav, pa bo imel naslednjo sestavo: Nemčija, Francija, Italija in Vel. Britanija vsaka po 81 poslancev, Nizozemska 25, Belgija 24, Danska 16, Irska 15 ter Luksemburg šest poslancev. Skupno bo imela torej prva izvoljena evropska skupščina v Strasburgu 410 poslancev. Naj še dodamo, da bo za en evropski poslanski sedež potrebnih v Nemčiji 438.000 glasov, v Belgiji 276.000, na Danskem 220.000, v Franciji 410.000, v Vel. Britaniji 503.000, na Irskem 138.000, v Italiji 486.000, v Luksemburgu 34.000 ter na Nizozemskem 340.000 glasov.

Problem evropskih volitev je marsikje po Evropi že precej živ. Gotovo bo zanimanje za to prvo evropsko glasovanje postopno vzraslo tudi v Italiji. Evropske volitve bodo imele svoj pomen tudi za narodne manjšine, tako v Italiji kot v ostalih prizadetih državah. K temu pa se bomo še vrnili kdaj pozneje.

Zopet teden nasilja v Italiji

■ Italijanske varnostne sile so v spopadu z roparsko tolpo v Porto San Giorgio in Civitanova (Marche) spet izgubile dva svoja člana, dva pa sta bila ranjena. Od članov tolpe, ki je pred dvema mesecema ubila v Turinu policijskega komisarja Rossana, so bili ubiti štiri banditi, dva pa ujeta. Tudi drugače se je nasilje po vsej Italiji nadaljevalo. Studentsko zborovanje na rimski univerzi je sicer poteklo v miru, so pa zato povzročili številne spopade v Padovi. Razgali so več deset avtomobilov in razbili izložbe številnim trgovinam. V Milanu je desničarski skrajnež 23-letni Salvatore Vivirito ubil draguljarja Berninija, ki se je branil, pa je bil pri tem sam huje ranjen. V Rimu sta dva neznanca s strelji iz samokresa hudo ranila 25-letnega tajnika sekcije MSI-DN Enrica Tiana. V Milanu je bil ugrabljen premožni gradbenik 45-letni Erminio Rimoldi. V istem mestu so teroristi z dvema peklenkima strojem, ki sta eksplodirala v podzemski železnici, za več ur paralizirali promet na progi št. 2 in povzročili paniko med potniki.

■ V 97. letu starosti je umrl dolgoletni prior samostana v Pletterjah dr. Josip Edgar Leopold-Lavov. Njegovi predniki so bili iz Slezije, rodil pa se je v Zagrebu. Med zadnjo vojno je zelo podpiral partizansko gibanje. Leta 1953 je izdal knjigo »Kartuzija Pletterje in partizani«.

■ Nadškof Lefebvre je zopet opozoril nase, ko je 20. maja podelil birmo v cerkvi sv. Nikolaja v Parizu nad sto otrokom, ki so prišli iz raznih krajev Francije, Nemčije in Svice. Seveda je bilo vse v latinščini in v mašnem obredu iz časov sv. Pija V. »Vedno bom vztrajal na tem — je dejal uporni nadškof —, da ohranimo pravo mašo, prave zakramente in pravo sveto pismo.«

■ Španska vlada je dovolila oditi iz države petim baskovskim nacionalistom, ki so bili pred sedmimi leti obsojeni na smrt od vojaškega sodišča v Burgosu in nato pomiloščeni na dosmrtno ječo. Pripadajo revolucionarnemu gibanju ETA, ki se bori za samostojno baskovsko državo. Izpuščene nacionaliste je sprejela v svojo zaščito Belgija.

Cilji „Temeljnih krščanskih skupnosti“

Marsikateri bo dejal: Zakaj uvajati nove oblike skupnega delovanja in življenja kristjanov? Za mladino že imamo organizacije in imamo jih tudi za odrasle več vrst; te pozivamo, če kje pešajo, in bomo razvili vsakovrstno apostolsko, dobrodelno, kulturno, politično delovanje.

Kdor tako govori, ne pozna pravih namerov Temeljnih skupnosti. Najprej je treba vedeti, da ne gre za zbiranje mladine v skupnostih. Splošno je prepričanje, da je treba za mladino poskrbeti na druge načine, da bo v veri rastla, se vpeljevala v apostolsko in drugo delovanje. Skupnosti krščanskega življenja nastajajo za odrasle ljudi vseh slojev in poklicev, od tistih, ki imajo samo osnovnošolsko izobrazbo, do umetnikov in vseučiliških profesorjev, od preprostih delavcev do tistih, ki zavzemajo visoke stopnje v življenju družbe. Seveda male skupnosti bolj delujejo, če so homogene, če jih sestavljajo člani iz približno enakih in podobnih življenjskih položajev. Tedaj se laže živijo v njihovo okolje, ker imajo sorodne življenjske probleme.

Predvsem pa gre za skupnosti, ki združujejo več družin, zlasti mladih družin. Nastajajo tudi skupnosti neporočenih, pa tudi starih ljudi. Najvažnejše pa so skupnosti mladih zakoncev. Za mlade družine nastajajo vsakovrstna vprašanja vzgoje otrok, poklicnega dela, gospodarskega, kulturnega, političnega delovanja. V krščanskih skupnostih, v katerih je nujno prisoten duhovnik, drug drugemu pomagajo reševati razne probleme.

INDUSTRIJSKA DRUŽBA RAZBILJA DRUŽINE

Zivljenje v industrijski družbi danes razbija družine. Dosti ur svojega dneva delavci prebijejo po tovarnah. Tam morajo dostikrat delati podobno kakor stroji. Velike množice nameščencev so v takem položaju. Človek se mudi sicer v družbi z drugimi, vendar ne v sproščnem človeškem razmerju. Kot oseba se čuti osamljenega. V družino se vrača utrujen. Dom služi družinskim članom predvsem za uživanje hrane in za počitek. Kolikor še imajo prostega časa, jim ga vzame časopisje, radio, televizija. Za pogovor, za zanimanje za ženo in otroke ni časa in tudi ne razpoloženja.

Pa si vendar človek želi drugačnega odnosa, potrebuje prijateljev, takšnih ljudi, ki približno tako mislijo in vse presojo kakor on. Saj človek ni orodje, ni stroj, ampak je svobodno bitje, je oseba. Želi si družbe sebi enakih, da se z njimi preprosto pogovori, z njimi razpravlja, z njimi rešuje vsakovrstne probleme vere, gospodarstva, kulture, politike.

TEŽKO ZIVLJENJE KRISTJANOV DANES

Za kristjana je težko življenje v današnji družbi, ki je tako materialistično usmerjena, ker se v njej vrši borba med tako različnimi strujami in ideologijami. Javno mnenje verji ni naklonjeno, poštenost se ne ceni. Občilna sredstva: tisk, kino, radio, televizija so v rokah velikega kapitala, strank, javne oblasti. Vsi jih izrabljajo v svojo korist. Ni jim dosti mar za objektivno informiranje, za moralno, za vero. Človek pa močno hrepeni po resnici, dobroti, ljubezni.

Osamljen kristjan v takem položaju poglagona popolnoma ohromi, otopi v svojem verskem življenju. Zaradi posmecha in norčevanja opusti obisk cerkve, v družini ne moli, sploh o veri z nikomer ne govori. Ostane samo še borba za kruh, za udobnost, da si jih pridobi zase in za svoje. Če hoče imeti mir, se moraš pač v vsem prilagoditi okolju, v katerem živiš.

Tak zaključek naredijo tisti, ki so v mladih letih verovali, so molili, so se zavedali, da so člani Cerkev. Nekaterim pa ni treba nič spreminjati, čeprav so bili krščeni, ker so že bili tako vzgojeni in vpeljeni v življenje. Kdo bi se potem čudil, če je med nami že toliko cerkva, v katerih ni videti nobenega moškega, nobenega fanta in dekleta, ampak samo še skromno število starih ženic in nekaj otrok, ki so jih te pripeljale s seboj. Kjer pa oblasti javno nadzorujejo obisk cerkve, tam seveda tudi otrok ni več blizu.

Veliko se govori in piše, da je treba delati za boljše svet. Od takih kristjanov kaj takega ni mogoče pričakovati. Ti ne poznajo nesebične ljubezni, zaradi katere bi se za dobro žrtvovali. Med njimi ni veliko dušnosti, ki se zahteva, da človek kaj spremeni na boljše.

CERKEV VERO OZNAJNA, SKUPNOSTI JO SPRAVLJAJO V ZIVLJENJE

Po raznih deželah se cerkvena hierarhija, papež in škofje, morajo boriti za versko

svobodo. Duhovniki morajo storiti, kolikor morejo, da oznanjajo evangelij, zavračajo slabe vplive. Uporabljati morajo tisk, radio, televizijo, kolikor jim je to dostopno, da čim bolj ljudem približajo božje razodetje in Kristusovo odrešenje. Približati se morajo mladini. Za krščanstvo pa gre danes borba zlasti v malih skupinah. Ni mogoče takoj pričakovati uspehov. Vrata pa so odprta, izhodišče je dano, možnost obstoji, da današnji odrasel kristjan v njih zaživi v krščanski ljubezni, ki je temelj vsakega življenja po veri.

Pri skupnostih ne gre za to, da bi drug drugemu pomagali do materialnih ali kulturnih dobrin. Razume se, da tedaj, kadar je to potrebno, pride do izraza tudi krščanska dobrodelnost. V prvi vrsti pa se dela na to, da zaživi skupina, da se oblikuje krščanska skupnost, v kateri pridejo do polne veljave medsebojni odnosi, da vsak član postane sposoben, da bo kaj spreminil na boljše v družini, pri delu, v družbi. Skupnost mu nudi priložnost, da pride do krščanske rešitve problemov, s katerimi se v življenju mora spoprijemati, daje pa mu tudi učinkovito oporo, da zaživi kot zavesten svobodni kristjan v svojem okolju. Po vztrajnem prizadevanju v potrpljivo skupnost oblikuje člana, da postanejo sposobni delati za druge.

Nekateri pravijo, da prenovljeno bogoslužje v narodnih jezikih nima večjega vpliva na ljudi po koncilu, kakor ga je imela latinska liturgija pred koncilom. Pouk verouka v šoli, tisk, filmi, verske oddaje po radiu in televiziji razlagajo božje razodetje, ustvarjajo primerno ozračje, pomagajo do verskega prepričanja, a to še ni

dovolj, še ni vse, da tisti, ki poslušajo in gledajo — zaradi ovir v sedanjem svetu — tudi versko zažive. Treba je še napraviti korak v življenje, da vse tisto začnejo izvrševati. Pri skupnostih krščanskega življenja se dela na to, da prenesejo svojo vero v življenje družine, dela, razvedrila, kulture.

BOGOSLUŽJE JE TREBA DOŽIVLJATI

Predstavljajmo si, na primer, kaj za nekatere kristjane pomeni nedeljska maša. V cerkev hodijo, da maši "prisostvujejo", da jo "poslušajo", jo "gledajo". Ti so daleč od tega, da bi se maše resnično udeleževali. Morda med mašo kaj molijo, mislijo na Boga; to seveda ni nič slabega. Mašna daritev pa bi morala biti zanje nekaj čisto drugega. Verovati v Kristusovo trpljenje, smrt in vstajenje, ki se pri maši obnovlja, bi za nas moralo pomeniti, da vse to doživljamo.

Trpljenje in smrt je za Odrašenika bilo največje ponižanje; iz ljubezni do nas je "izničil" samega sebe, po besedah apostola Pavla. Ko to pri maši doživljamo, se moramo čutiti majhne, slabotne; v sebi moramo začutiti veliko ljubezen do vseh ljudi. Verovati v Kristusovo vstajenje za nas pomeni, doživljati ga tako, da se iz ponižnosti, potem ko smo se opostili vsake domišljavosti, dvignemo k upanju in doživljamo Kristusovo zmago vstajenja, ki bo nekoč tudi naša zmaga. Takšna udeležba pri maši človeka dviga, krepi, ga nagiblje k žrtvovanju za druge. Zato dajejo Temeljne skupnosti tej udeležbi velik poudarek.

JP

Slovensko Alojzijevišče v Gorici

V Gorici so slovenski duhovniki že leta 1892 ustanovili vzgojni zavod Alojzijevišče, kjer so našli dom številni slovenski dijaki, da so se lahko šolali z majhnimi stroški, saj bi sicer tega ne zmogli. Ze 85 let vrši zavod svoje poslanstvo.

Duhovniki so za zavod kupili na nekdanji Soški ulici primerno poslopje, ga preuredili in povečali, tako da je postal prijeten dom učeči se mladini. Poslopje je zaradi dveh svetovnih vojn doživljalo zelo burno zgodovino. V prvi je bilo porušeno in spet obnovljeno. Leta 1930 pa so fašistične oblasti nasilno razpustile upravni odbor, zasegle zavod in upravo poverile prefektornemu komisarju. Ta je zabredel v težko gospodarsko stanje in zavod prodal vojnemu ministrstvu. Po drugi vojni je zavod spet začel delovati v istem poslopiju. Upravni odbor je skušal z različnimi vlogami in prošnjami doseči, da bi mu bila vrnjena lastnina zavoda. Ker ni uspelo, je moral podpisati najemninsko pogodbo, da si je lahko v polovici alojzijeviškega poslopja uredil zavodske prostore. Do nedavnega je bila najemnina, ki jo je zavod plačeval državi, skromna, zdaj pa je prišlo sporočilo, da bo treba plačati najemnino v letnem znesku dveh milijonov in položiti še kavejco drugih dveh milijonov.

Poslopje je zaradi starosti dotrajano in ni več primerno za dostojen sedež dijaškemu zavodu, ki bi moral danes razpolagati s sodobnimi prostori in napravami. Zadnja desetletja ni zavoda nihče primerno popravil, tako da je sedanje stanje nevdržno.

Zalostno stanje poslopja in še zlasti za naše razmere nemogoča najemnina nas silita, da si kod drugod poiščemo začasno bivališče. Pri Zavodu sv. Družine je hiša, ki jo je zapustil msgr. Pavlica in ki je zdaj last Solskih sester. Te bi nam Pavličevo hišo dale v začasno bivališče. Treba pa je hišo popraviti, ker je bila nedavno resno poškodovana po požaru, in jo prirediti za bivanje gojencev. Potrebna dovoljenja nam je občinska oblast že izdala, tako da smo lahko že začeli s prenovitvenimi deli.

Ostaja pa najtežja plat zadeve, finančni problem. Medtem ko bo odbor iskal pomoči pri krajevnih in deželnih oblasteh, se znova obrača na dobrotnike, zlasti še na bivše gojence, tu doma in v svetu, da bi kot vedno pokazali razumevanje za naše potrebe, in prosil za prispevek in pomoč. Vsak dar bo dobrodošel.

Čutimo kot obvezo do naših prednikov, ki so ta zavod ustanovili, do našega ljudstva, ki ga je tudi v najtežjih časih pomagalo vzdrževati, da ohranimo ta naš 85-letni zavod in da tako nudimo možnost našim družinam, da tudi v današnji pluralistični družbi lahko poskrbijo za versko vzgojo svojim otrokom.

Darove lahko pošljete na naslov: Sloven-

sko Alojzijevišče - Gorica, 34170 Gorizia, via Don Bosco 11 ali pa osebno izročite kakemu goriškemu slovenskemu duhovniku.

Na kvartno nedeljo 5. junija bo pri vseh slovenskih mašah v naši škofiji nabirka za naše zavode. V dogovor z vodstvom Zavoda sv. Družine bo nekaj časa nabirka samo za Alojzijevišče zaradi obnovitvenih del. Za vsak dar iskrena hvala in Bog ti sočkrat povrni!

Odbor in vodstvo Alojzijevišča

Zdravstvena reforma

Dne 4. marca letos je vlada sprejela zakonski predlog o ustanovitvi državne zdravstvene službe (Servizio sanitario nazionale); gre za dolg dokument, ki so ga pripravljale vse vlade zadnjih let s pomočjo raznih izvedencev in s skrivnimi posvetovanji med strankami. Gre tudi za izredno važno reformo, ker je zdravstveno področje med najbolj zanemarjenimi v Italiji. Poleg tega posega v zdravje državljanov, to je nas vseh; zato dobiva reforma ogromen politični pomen. Če pomislimo še na ekonomske interese številnih farmacevtskih tovarn in vseh privatnih zdravilišč, pa še na približno 40.000 zdravstvenih zavarovalnic (Enti assistenziali), ki bodo morale izginiti, spoznamo, kaj pomeni za Italijo zdravstvena reforma.

Zakonski predlog je zdaj pred parlamentom in če ne bo predčasnih volitev, bi moral biti kmalu potrjen, kajti stranke so se o njem že sporazumele. Zakonski predlog predvideva, da bodo že 1. julija letos deželne uprave prevzele vso zdravstveno oskrbo. Zakonski predlog vsebuje vrsto zanimivih novosti, ki bodo prav gotovo zanimale bralce.

Največja novost so *Krajevne zdravstvene enote* (Unità sanitarie locali), ki jih mora vsaka dežela ustanoviti na svojem področju. Vsaka teh enot mora obsegati od 50.000 do 200.000 prebivalcev in mora imeti vse potrebne strukture za zdravstveno oskrbo državljanov. Enoto vodi Krajevni zdravstveni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki družbenih organizacij in zdravstvenih delavcev. Naloge teh enot so zelo številne: zdravstvena vzgoja, higiena, preprečevanje telesnih in umskih bolezni, oskrba za otroke in matere, šolska medicina, zdravstvena oskrba delavcev, rehabilitacija, veterinarska oskrba itd.

Vsak državljan spada v zdravstveno enoto, ki zajema kraj, v katerem prebiva. V okviru svoje krajevne zdravstvene enote se lahko poslužuje vseh zdravnikov in vseh struktur, ki imajo pogodbo z enoto. Za posebno zdravljenje sme iti državljan tudi

OD TEDNA DO TEDNA

Kamenčki

Vredno je se zamisliti

V tržaškem slovenskem dnevniku smo v nedeljo 8. maja brali naslednje ugotovitve: »Obnašanje mlade publike je bilo (med koncertom baročnega kvarteta na učiteljsku v Trstu) neprimerno. Dijaki so se med seboj pogovarjali in se sprehajali po telovadnici... Tak odnos višješolcev, to je bodočih vzgojiteljev, je nedopusten. Lahko bi samo še omenili, da je dobršen del dijakov (med njimi so bili prav učiteljskišniki), zapustil dvorano kar med koncertom ob brezbržnosti (ali nemoči?) profesorjev« (prof. Aleksander Rojc).

Isti dnevnik je o istih dijakih dober mesec prej ob zasedbi slovenskih šol zapisal: »Ob tej zasedbi smo tudi ugotovili, kako je razširjeno slabo mnenje starejših o današnji mladini krivično... Prav ta mladina je vredna krvi mučencev fašističnega genocida in borcev za svobodo.«

In še to: »Odločno odklanjamo tezo o tem, da se mora slovenska mladina varovati pred »nравstveno asimilacijo«, kar s preprostimi besedami pomeni, naj slovenska mladina živi v getu, da se moralno ne pokvari« (Prim. dnevnik 3. aprila 1977).

Ugotovitev: Ob zasedbi šolskih poslopij je mladina izpričala, da je vredna »krvi mučencev fašističnega genocida«, ker so devet dni bili gospodarji šole s posledicami, ki so znane. Kajti Bog ne daje, da bi naša mladina ne bila deležna »nравstvene asimilacije« obenem z italijansko. Ko je sedaj med koncertom na šoli izpričala posledice take »nравstvene asimilacije«, je njeno ravnanje postalo »nedopustno, neprimerno«.

Vprašanje: Kaj pravijo sedaj predstavniki staršev višjih srednjih šol in z njimi Primorski dnevnik, ki je prinesel prvo in drugo sodbo o isti mladini? Je to mladina »vredna krvi mučencev« ali je to mladina, ki ne ve, kaj je primerno in dopustno?

Vredno se je zamisliti, ker gre »za bodoče vzgojitelje«, kot pravi prof. A. Rojc.

(r+r)

Z GORIŠKEGA

† Milka Klančič

V sredo 18. maja je mirno v Gospodu zaspala naša vaščanka, učiteljica v poklju gdč. Milka Klančič. Dočakala je visoko starost, saj bi 20. julija dopolnila 95 let.

Gospodična Milka »Županova« (ker so pri njih doma rekli »Pri županovih«) je zrasla v zavedni slovenski družini. Postala je vzorna učiteljica, saj je ljubila otroke, katerim je vlivala ljubezen do Boga in do naroda. Vedno je rada prebirala slovenske knjige in časopise ne glede na njih idejno opredeljenost. Zadnje čase, ko ji je opešal vid, si je pomagala s povečevalnim steklom. Ko so jo v času fašizma uradno premestili v notranjost Italije, se je raje odpovedala službi in ostala v domačem kraju med svojim ljudstvom.

Na Goriškem je bila zelo znana in priljubljena. Zato se je zbrala velika množica znancev in prijateljev, da so jo na zadnji poti zbrano spremljali k večnemu počitku. Med temi smo opazili skupino učencev slovenske osnovne šole v Podgori, ki so se zbrali ob krsti in jo spremljali iz cerkve na pokopališče. V cerkvi in na pokopališču so ji pevc, ki so jo dobro poznali, zapeli v slovo žalostinke.

Gospodična Milka je bila vedno prijazna in gostoljubna, saj je z vsako osebo, ki jo je prišla obiskat, zelo rada pogovorila. Vsi, ki smo jo cenili in spoštovali, izrekamo globoko sožalje vsem sorodnikom.

VII. zamejski festival domače glasbe v Števerjanu

Organizacijski odbor sporoča, da je izpopolnil vrsto nagrad, ki bodo podeljene 25. in 26. junija letos na VII. zamejskem festivalu domače glasbe v Števerjanu. Podeljene bodo sledeče nagrade:

1. za najboljšo melodijo 120.000 lir, za drugo najboljšo melodijo 70.000 lir; 2. prva nagrada za najboljšo izvedbo 80.000 lir, druga 50.000 lir; 3. nagrada revije »Stop« iz Ljubljane, ki jo bo podelilo občinstvo 100.000 lir; 4. nagrada revije »Antena« iz Ljubljane za najboljšo besedilo 80.000 lir; 5. nagrada uredništva »Nedeljski dnevnik« iz Ljubljane. S prvo nagrado je združena tudi trofejca ansambla »L. Hlede«.

■ V Trstu je konec tedna priredil Odbor za uveljavitev vrednot odpornosti in ustave na trgu Goldoni enotno manifestacijo zoper pojave fašizma. SSK je zastopal dr. Drago Stoka. V zvezi s tem je zapisal Primorski dnevnik: »Zal je slovensko besedo na tem enotnem shodu posredoval le Stoka, čeprav je bilo kot po navadi na manifestaciji zelo mnogo Slovencev.«

B. S.

● Vzhodne Cerkev so sporočile kardinalu Willebrandu, ki vodi Tajništvo za edinstvo kristjanov, da zaenkrat iz dušnopastirskih razlogov ne morejo iz pristati na predlog katoliških škofovskih konferenc in protestantskih Cerkev, da bi bilo praznovanje velike noči vsako leto drugo nedeljo v aprilu. Letos se je po naključju zgodilo, da je bila nedelja 10. aprila skupna velika noč za vse kristjane.

● Italijanska misijonska družba Marije Tolažnice (Consolata) je obhajala tridesetletja obstoja. Sedaj šteje 1.082 duhovnikov in 1.251 redovnic.

Slovenska pesem med rojaki v Milanu

Ob hudi gospodarski krizi po letu 1930 so naša dekleta začela v velikem številu hoditi v Milan kot služkinje. V kratkem času so zaslovene kot pridne in poštene gospodinjske pomočnice. Pečat »slovena« je bil takrat v Milanu najboljše priporočilo za slaherno gospodinjsko pomočnico. S svojimi grenko zasluženimi lirami pri družinah bogatih milanskih industrijcev so podpirale domače družine in reševale slovenska gospodarstva pred rubežem. Težki časi so bili takrat, to ti povedo tiste maloštevilne, ki so še od takrat ostale v Milanu in ki smo se z njimi srečali preteklo nedeljo na koncertu v dvorani župnije San Fedele in pozneje v prostorih duhovniške hiše ob cerkvi sv. Tomaža.

SLOVENC V MILANU

Poleg deklet je postal Milan središče slovenskih fantov, ki so tam služili vojaški rok. Vojaki in služkinje so se v tridesetih letih shajali v kaki predmestni gostilni za pomenek in slovensko pesem. Tam je bila kvestura manj budna kot pa v Julijski Benečiji.

Med drugo svetovno vojno so se v Milanu natekli še drugi Slovenci, tudi iz Jugoslavije. V velikem mestu je bilo lažje se skriti pred tem ali onim nasprotnikom, se odtegniti službi na fronti ali prisilni mobilizaciji. Se bolj je naraslo število Slovencev v Milanu po končani vojni, ko so se ustavili tam številni begunci. Pa ne samo v Milanu, tudi v ostalih mestih v Lombardiji je bilo večje število slovenskih ljudi. Zato je vstala misel, kako poskrbeti za dušne potrebe slovenskih ljudi v Milanu in okolici. V tistih povojnih letih so iz Rima vodili versko oskrbo po raznih italijanskih begunskih taboriščih. Tako so iz Rima poskrbeli tudi za Milan in ondotne Slovence. Prvi je začel zahajati mednje msgr. Ignacij Kunstelj, ki je vpeljal mesečne slovenske maše. Ko je on odšel drugam, so nedeljske maše v Milanu prevzeli drugi. Sedaj že nekaj let hodi maševat g. Jurij Rodč, ki začasno biva v Rimu, je pa izseljenski duhovnik v Argentini. Vsako drugo nedeljo v mesecu se srečujejo za slovensko mašo v popoldanskih urah v cerkvi sv. Tomaža, po maši pa je razgovor in domače klepet v bližnjih prostorih ob cerkvi.

Duša teh shajanj slovenskih ljudi v Milanu (danes bi jim rekli animatorji) so nekateri primorski rojaki. Predvsem Lojzka Lojk iz Crniča, ki je prišla v Milan kot služkinja že pred več kot 40 leti in tam ostala. Vipavka po rodu in po srcu ji ni nič pretežko, ko gre za blagor primorskih rojakov. Njej stoji ob strani z enako požrtvovalnostjo Majda Kogoj iz Bilj. Biva sicer v Varese in je tja prišla po drugi svetovni vojni okrog leta 1950. Je poročena, toda njeno srce bije še zmeraj za primorske rojake. Tudi za nedeljsko gostoljubje se moramo posebno njej zahvaliti.

Pa je tu še tretji animator. To je mladi in agilni Bruno Sferza. Ko smo prvič slišali oz. brali o njem v Katoliškem glasu, smo si ga predstavljali kot starejšega za služnega gospoda. Zato je bilo naše začudenje tem večje, ko se je na trgu pred milansko stolnico predstavil kot mlad 25-leten tržaški fant, ki je pred nekaj leti dokončal trgovsko akademijo v Trstu in je sedaj zaposlen pri Montedison v Milanu.

Tako smo predstavili slovensko »trojko« v Milanu, ki so v njej zastopane vse tri generacije milanskih Slovencev, predvojna, povojna in najmlajša, ki je v Milanu zaradi dela in ki ima tudi dobre gospodarske pozicije.

Poleg teh je vrsta drugih rojakov, ki prav tako pripadajo vsem trem generacijam in ki jih ne moremo vseh imenovati. Tudi otroci so med njimi, Matej in Marko, ki hodita v osnovno šolo in sta med koncertom pridno poslušala. Seveda niso prišli vsi, ki so bili povabljeni. Tudi v Milanu je del takih Slovencev, ki jih je sram, da so Slovenci; potem so taki, ki gledajo predvsem, kdo in kje se zbirajo; so pa tudi taki, ki niso mogli priti, ker so bili resnično zadržani. Tudi v Milanu je pač tako, kakor npr. pri nas in je bilo v Parizu in je v Nemčiji in povsod drugod po svetu. Brezbriznost, ideološka razdvojenost, zaposlenost so krivi, da mnogi rojaki ne najdejo poti do sorojakov na tujem. Zato so tem bolj vredni pohvale tisti, ki kljub vsemu najdejo čas, da se srečujejo in še bolj, da taka srečanja organizirajo.

ZBOR »MIRKO FILEJ« V MILANU

Za rojake v Milanu smo vedeli vsi na Primorskem, toda do letos se ni še porodila misel, da bi jih obiskali s kako kulturno skupino. Ko pa smo brali v Katoliškem glasu poročila o njih srečanjih, smo se zamislili: Ali je prav, da se mi na Gorickem in Tržaškem za te naše ljudi nič

ne zmenimo? Da mora zanje skrbeti duhovnik iz Argentine, da si morajo za vse sami pomagati? Videli smo, da to ni prav in da se moramo poboljšati. Tako je na neki seji Zveze slovenske katoliške prosvete vstala misel, da bi šel v Milan kak naš zamajski zbor. Iz misli se je rodilo dopisovanje z Brunom Sferzo, ki je tisti dopis v Katoliški glas napisal, iz dopisovanja se je rodil sklep, iz sklepa program.

Pevci zbora »Mirko Filej« so se radi odzvali, da gredo v Milan in da tako tudi s tem proslavijo svojo desetletnico. Težav ni bilo malo ne tu ne v Milanu. Pa je le šlo. V nedeljo 22. maja jutraj so z avtobusom odpotovali pevci iz Gorice in še nekateri gostje. V Milanu so se točno ob 10. uri ustavili pred stolnico, kot je bilo domnjeno. Sledil je ogled mesta in njegovih znamenitosti. V kratkem času so ob strokovnem vodstvu mlade Milančanke veliko videli. Po kosilu je prišel čas, da se pripravijo. Treba je bilo peti med mašo in pri koncertu po maši. Cerkev San Fedele ni še videla pri maši tako velikega števila slovenskih ljudi. Organizatorji so se najbolj bali, da ne bo udeležbe, saj je šlo za prvi poskus. Toda pogled na vernike v cerkvi jim je strah pregnal. Propaganda prejšnjih dni ni bila zaman. Prišli so tudi taki, ki sicer le redko pridejo.

Maševala sta g. Jurij Rodč in dr. Kazimir Humar, ki je kot predsednik ZSKP prišel na to pomembno srečanje v Milanu. Doprženo petje med mašo v lepi cerkvi ob milanski občinski palači Marino je pripelvalo svoje, da je bila maša bolj pristno domača kot običajno.

Po maši je sledil koncert v bližnji župnijski dvorani. Ta se je napolnila ne samo s Slovenci, temveč tudi z lepim številom italijanskih prijateljev in znancev ondotnih rojakov. Pevci so stopili na oder in po kratkem pozdravu v obeh jezikih začeli s svojim programom. Že po prvi pesmi jim je navdušenost ploskanje pričalo, da so našli stik z občinstvom. To navdušenje se je potem stopnjevalo in doseglo višek v drugem delu programa, ki je obsegal predvsem znane slovenske pesmi za moški zbor; prednost so imele Vodopivčeve, ki so tudi najbolj užgale. Zbor zlepa ni imel tako hvaležne in navdušene publike. Kar čutili je bilo, da so ne samo poslušali, temveč naravnost pili domačo pesem.

Res, predolgo smo čakali na tak obisk. Zato je bilo silno na mestu, da je tudi tržaška radijska postaja poslala svojega poročevalca dr. Draga Legiša, ki je koncert registriral in o njem poročal.

SE PRIDITE!

Po poldrugo uro trajajočem programu so ljudje želeli še in še novih pesmi. Toda čas je bil odmerjen, moči pevcev tudi, saj so praktično prejšnjo noč bili brez spanja. Zato so odpeli še Vrabčev Zdravljico in so se poslovili od občinstva. To se je po koncertu razšlo na razne strani mesta, številni pa so šli s pevci še k Sv. Tomažu na kozarec vina in na razgovor. Tu se je potem razvila tista slovenska družabnost, ki jo poznamo iz časov, ko so bili v Milanu le naši vojaki in služkinje in ki je skoro ne najdeš več, zlasti ne v Sloveniji. Srečali so se znanci iz vseh delov Primorske, sprejeli in poslali pozdrave, obnovili ali sklenili poznanstvo, si izmenjali prijazno besedo. Tu si še najbolj občutili, kako velik praznik je bilo to srečanje v Milanu. Ob koncu so zato rekli: Ta praznik je prvi, toda ne sme biti zadnji! S tem sklepom in s tem upanjem so se pevci pod večer poslovili, saj jih je čakala še dolga pot do Gorice. Se bomo šli med rojake v Milan.

K. H.

Srečanje birmancev v Bazovici

Samo pred 25 leti ob prvem otroškem božičnem koncertu je bilo v veliki bazoviški cerkvi toliko mladine kot to zadnje nedeljo 22. maja ob velikem srečanju naših letošnjih birmancev. Blizu 200 mladih kristjanov iz vseh župnij openskega dekanata se pripravljajo na prejem sv. birmе.

To nedeljo so prišli vsi skupaj, da se vidijo, da se srečajo, da enkrat vsi skupno razmišljajo o zakramentu potrditve, ki ga bodo v posameznih župnijah to pomlad prejeli. Razveseljivo je, da so poleg novejših mladinskih pesmi na sporedu tudi starejše, ki jih je z mladimi poprijela vsa množica prisotnih staršev in botrov.

Vsi smo zelo hvaležni našim duhovnikom za ta skupni praznik, posebno še bazoviškemu župniku msgr. Marjanu Zivcu, ki je s sobraty tako skrbno pripravil in osebno vodil to spodbudno in koristno srečanje. Se bolj smo hvaležni tako njemu kakor gg. Jamniku in Pohajaču, ki vse leto pripravljajo učne ure za birmo in vztrajno, načrtno budijo v mladih kristja-

V nedeljo 29. maja ob 17. uri nastopi v Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu ansambel

EXPLORER 74

V čast prvoobhajancem in njih staršem bo izvajal koncert.

nih pravi socialni čut za vse potrebne na svetu. Tudi ob tem srečanju so posamezne farne skupnosti novih birmancev zbrale svoj dar in sicer za novi nedograjeni dom Skupnost-družina na Opčinah.

Že navadno in razumljivo je, da se mora tudi verski mladinski praznik veselo zaključiti in za to so poskrbeli številni mladi pevci in godci iz raznih župnij (Sv. Križ, Opčine, Boljunec, Bazovica). Imeli pa smo tudi izredne goste, koroška dekleta, ki so pod vodstvom šolskih sester zapele več pesmi in zaključile večer z rajanjem. Hvalevredno bi bilo v istih veliki cerkvi srečanje tudi naših prvoobhajancev. Pa drugo pomlad!

Pevski zbor „Marij Kogoj“

Brez mnogo obetajočega hvalisanja po časopisih se je pred kratkim v Trstu pojavil zbor, ki si je nadel ime po skladatelju Mariju Kogojju. Vendar to ni noben nov zbor, temveč le pomnožen zbor iz svetoivanske cerkve v Trstu. Z novim imenom in v novi obliki hoče zbor le razširiti svoje dosedanje delovanje tudi na področje posvetnega ljudskega in umetnega petja.

Ta namen je toliko bolj hvalevreden, če pomislimo, da v tržaškem mestu (brez okolice) ne obstaja več niti en zbor, ki bi se resno mogel lotiti posvetne pesmi. Sicer pa že vrsto let v tržaškem mestu gojijo narodno in umetno pesem le cerkveni zbori. Tudi prizadevanja Glasbene Matice v tej smeri še niso rodila uspehov. Tudi svetoivanski cerkveni zbor je že večkrat nastopil s posvetno pesmijo.

Z novim imenom se je javnosti predstavil najprej 8. maja v ljubljanski šempetrski cerkvi, 14. maja pa v domači cerkvi v Trstu. Pripravil je naslednji spored: Arcadelt Ave Maria, Gallusov Ecce quomodo, Venturinijevih Osem blagov, Stanka Maliča Očenaš, Ubalda Vrabca Bila je noč, Franca Gruberja Ave Marijo, Vodopivčev Prošnjo, Hladnikovo Je mrak končan, Tomčev Oj sončni maj ter Händlov Aleluja. Pesmi so bile večinoma a capella, le nekatere so bile izvedene tudi z orgelsko spremljavo.

Organizatorjem moramo priznati veliko mero poguma in optimizma, če so si v

tržaške novice

Mavhinje

Praznično okrašeno in razsvetljeno mavhinsko cerkvo so v nedeljo 22. maja napolnili verniki, da bi počastili najsrečnejši dan svojih otrok. K prvemu sv. obhajilu je pristopilo šest dečkov in štiri deklice. Po skrbni pripravi njihovih staršev in domačega župnika so otroci nestrno čakali na prejem Jezusa.

Otroci so pred začetkom maše šli v vrsti s prižganimi svečami iz zakristije v cerkev, kjer jih je pevski zbor pozdravil z obhajilno pesmijo. Med pridigo je župnik poudaril pomen tega svečanega dne za prvoobhajance in odgovornost staršev ter vsega vernega občestva, da bodo mladi Jezusovi pričevalci rasti in zvestobi in ljubezni do božjega Odrašenika. Pred obhajilom so prvoobhajanci peli pesem Tebe ljubi moja duša. Jezusa so prejeli pod oboema podobama. V zahvalo so mu zapeli Angelci vsi prihitite. Po končani sv. daritvi so se še fotografirali in se pozdravili s prijatelji in sorodniki, v župnišču pa jih je čakala majhna zakuska.

Popoldne pri blagoslovu so se prvoobhajanci Jezusu še enkrat zahvalili in ga prosili za blagoslov njih samih, družin in vse župnije. Letošnjih prvoobhajancev iz Mavhinj in Cerovelj je bilo šest, iz Sosljana eden in iz Devina trije.

Nov pristop k obravnavanju občinskih zadev Devin-Nabrežina

Sekcija Slovenske skupnosti za občino Devin-Nabrežina je ob glasovanju za občinski proračun proučila številne upravne in politične aspekte ter sklenila podpreti takšno delovanje občinske uprave, ki bi zagotovilo zaščito narodnostnih, gospodarskih, kulturnih in socialnih koristi domačega življa, zlasti slovenskega.

Po oceni SSK je namreč dosedanja ob-

tržaških razmerah upali kolikor je mogoče pomnožiti vrste svojih pevcev. Njihovi napori so imeli ta uspeh, da so pod taktirko marljive in talentirane dirigentke Nade Zerjal-Zaghet zbrali 35 pevcev in pevk.

Komaj izvedena pomnožitev zbora bi morala objektivno imeti še neke značilnosti improvizacije. Z zadoščanjem smo pa lahko ugotovili, da je prejšnje jedro zbora toliko kleno in vpeto, da je temeljito absorbiralo nove pevce in ustvarilo dovolj homogeno pevsko telo. Zbor razpolaga v vseh glasovnih skupinah z izdatnim pevskim materialom in se zato more lotiti tudi takih pesmi, ki so danes za večino mešanih zborov nemogoče zaradi premajhnega glasovnega obsega.

Tu pa imamo zbor, ki takih ovir nima. Dirigent Nada Zerjal-Zaghet je celotnemu sporedu vlila svoje veliko muzikalno razumevanje in dosegla s skrbnim doziranjem dinamike lepe zvočne učinke. Le pri nekaterih dinamičnih viških je homogenost nekoliko popustila. V celoti je bilo podajanje zbora povsem prepričljivo, ne nazadnje tudi zaradi lepega skupnega zvoka. Od posameznih točk bi omenil v pravem renesančnem slogu podano Arcadeltovo Ave Marijo, Gallusov Ecce quomodo (meditativnost te skladbe bi lahko še pridobila, če bi bilo manj skrbi za enakomeren tempo) ter zaključni Händlov Aleluja. Tu je še posebno prišel do izraza ves zvočni sijaj tega zbora, ki ga je uspešno podprla orgelska spremljava g. Zagheta.

V zboru »Marij Kogoj« imamo tržaški Slovenci končno spet zbor, ki je vreden naših pevskih tradicij. Vprašanje je, ali bo vzdržal, ali se bo mogel razvijati v naših neugodnih kulturnih razmerah. Da mu ne bo lahko življenje, nakazuje že to, da tega zbora naši uradni kulturniki še niso opazili. Mi mu vsekakor želimo, da bi našel v naši kulturni javnosti vso tisto moralno oporo, ki jo za svoj optimizem in za doseženi uspeh zasluži in da bi se v njegov krog vključilo vse, kar v Trstu še ljubi lepo zborovsko petje.

Ubald Vrabec

Na binkoštno nedeljo 29. maja bodo Slovenci v Nemčiji imeli dvojno že tradicionalno binkoštno srečanje. V Düsseldorfu se bodo zbrali rojaki iz severne Nemčije, v Sildelfingenu pri Stuttgartu pa rojaki iz srednje in južne Nemčije. Napovedano je binkoštno srečanje tudi v Vadstenu na Švedskem, ki se ga bo udeležil nuncij nadškof dr. Jože Zabkar.

činska uprava pokazala premalo občutljivosti in upoštevanja potreb domačega prebivalstva na področju uveljavitve in priznanja slovenskega jezika, gradbenih dejavnosti, brezplačne pouka v občinskih otroških vrtcih, brezplačne uporabe občinskih objektov za telesno vzgojo mladine itd. Pri davku INVIM ni posredovala, da se primerno obdavi gradbeni spekulant. Končno, občinska uprava ni zavzela odločnega stališča proti kraškim rezervatom, ki tvorijo izredno breme v nabrežinski občini.

SSK je tudi preučila stališča drugih strank in zlasti DC ter ugotovila, da slednja zavzema zadnje čase v Nabrežini nepopoljna stališča do Slovencev.

Z namenom da bi omogočila konkretno in pozitivno reševanje potreb in koristi domačinov, je SSK sklenila sporazum, na osnovi katerega sta se stranki, ki vodita občinsko upravo, obvezali, da bosta vse važne probleme, ki zanimajo našo občino obravnavale tako, da dosežejo skupne zadovoljive rešitve. Na urbanističnem in gradbenem področju pa bi morale biti te rešitve soglasne.

SSK meni zato, da bi znal ta novi pristop k obravnavanju občinskih zadev do prinesiti ugodne rezultate in zagotoviti naši občini takšno upravljanje, ki bi prvenstveno upoštevalo potrebe in koristi domačinov.

★

Ekumensko potovanje

v južno Italijo od 24. do 31. avg.

Sreda 24. avgusta: odhod iz Trsta ob 6. uri, iz Gorice ob 7. uri. Kosilo v Ravenni. Ogled zanimivosti. Večerja in prenočitev v Loretu.

Četrtek 25. avgusta: prek Pescara v San Giovanni Rotondo, kjer je deloval znani p. Pio da Pietralcina. Kosilo, večerja, prenočevanje. Popoldne obisk svetišča sv. Michaela na Monte Gargano.

Petek 26. avgusta: Barletta (vojaško pokopališče), Trani (katedrala), v Bariju kosilo, večerja in prenočitev. Obisk bazilike sv. Nikolaja.

Sobota 27. avgusta: iz Barija v Castellano (kraške jame). Kosilo v Alberobello (hiše »trullie«), ob obali Jonskega morja, večerja in prenočitev v Castrovillari v notranjosti Kalabrije.

Nedelja 28. avgusta: sv. maša ob 10.30 v katedrali kraja Lungro po grško-bizantinskem obredu. Kosilo v Altomonte. Lagonegro, Salerno, Pompei, kjer je večerja in prenočitev.

Ponedeljek 29. avgusta: kosilo v Cassinu, kjer je slavni benediktinski samostan in poljsko vojaško pokopališče. Večerja in prenočevanje v Grottaferrata pri Rimu.

Torek 30. avgusta: ogled opatije v Grottaferrata, Orvieto (znamenita stolnica), tam kosilo; večerja in prenočitev v Pratu pri Firencah.

Sreda 31. avgusta: prek Bologne v Padovo, kjer bo kosilo. Popoldne obisk groba p. Leopolda, nato povratek v Gorico in Trst.

Vpisovanje je do 1. julija 1977. Prijave sprejemata za Trst dr. Angel Kosmač, župnišče Ricmanje, za Gorico Artur Koshuta, ul. Mameli 8. Cena potovanja je 200.000 lir na osebo. Dodatek za enoposteljno sobo za eno noč 2.500 lir. Potovanje prireja Apostolstvo sv. Cirila in Metoda, Trst-Gorica.

★

7. maja 1952 je prvič izšel verski štirinajstnevnik za apostolsko administracijo v Novi Gorici. Krstili so ga na ime »Družina«, ki ga nosi še danes po 25 letih, čeprav se je med tem časom preselil v Ljubljano in postal tednik, ki izhaja na osmih straneh. Tedniku »Družina« želimo še veliko uspeha. Želimo mu pa predvsem, da bi znal in mogel z dobro mero optimizma in poguma služiti objektivnemu obveščanju in evangelizaciji v Cerkvi na Slovenskem.

V Nemčiji bodo obhajali stoletnico smrti škofa Wilhelma Kettelerja v Mainzu, ki je zaslovel sredi preteklega stoletja s socialnim naukom in obsodbo brezdušnega kapitalizma. Bil je sprva pravnik v državni službi, a ko je videl, kako je državna oblast brezbrizna do potreb državljanov, zlasti pa do družine, je službo opustil in postal duhovnik. Leta 1850 je bil posvečen za škofa. Iz njegovih idej o krščanski ureditvi družbe se je oplajal tudi početnik krščanskega delavskega gibanja v Sloveniji dr. Janez Ev. Krek.

Zaključek šolskega leta in vpisovanje v novo šolsko leto

S hitrimi koraki se bliža zaključek šolskega leta. Šole, ki imajo več kot 12 razredov, bodo zaključile pouk že v soboto 4. junija, ostale pa v soboto 11. junija. Potem bodo sledili izpiti, na enotnih srednjih šolah takoj po zaključku pouka, na višjih srednjih šolah pa se začnejo mature s 1. julijem. Osnovne šole končajo s poukom 11. junija, nato bodo izpiti. Šolsko leto se zanje zaključuje 28. junija.

Novost letošnjega oz. prihodnjega šolskega leta je pa ta, da se morajo dijaki vpisati za novo šolsko leto že sedaj. To velja za vse srednje šole. Vpisovanje v otroške vrtnice in v osnovne šole pa bo v juniju.

Ob tej priložnosti bi znova radi opozorili naše starše na njih dolžnost, da preskrbijo otrokom čim boljše šole. Za naše otroke je slovenska šola najboljša šola. To iz več razlogov:

Samo slovenska šola je nadaljevanje vzgoje, ki jo otrok prejema doma v družini.

Samo slovenska šola usposobi otroka za oba deželna jezika. Saj moremo vsi ugotoviti, da gre zmeraj bolj za dva jezika, ki postajata na obmejnem področju nadvse potrebna in koristna, to je slovenščina in italijanščina.

Samo slovenska šola odpira otroku in dijaku svet v dve kulturi in mu s tem nudi večje možnosti za kulturno rast in tudi za delovno zaposlitev.

Zato bi res ne smelo biti pomislekov, v kakšen vrtec in v kakšno šolo spada otrok slovenskih staršev.

Interpelacija slov. svetovalcev o novem auditoriju

Občinska svetovalca Slovenske skupnosti dr. Paulin in dr. Bratuž sta vložila na goriškega župana posebno interpelacijo, v kateri sprašujeta, zakaj je novi deželni auditorij v Gorici posvečen samo furlanski kulturi. Svetovalca menita, da bi morali v Gorici tako dvorano nameniti evropski ali vsaj srednjeevropski kulturi, saj je mesto sedež kulturnih stikov med narodi tega pasu. Poleg tega pa je že Gorica sama stična točka slovenske, italijanske in furlanske kulture. Zato ne gre posvečati auditorija samo eni izmed omenjenih kultur, ampak bi mu bilo treba dati širši okvir.

Na zadnji seji občinskega sveta, ki je bila v ponedeljek 23. maja, sta župan in odbornik za javna dela odgovorila na interpelacijo svetovalcev SSK v zvezi s podelitvijo ljudskih stanovanj in s kriteriji, ki jih pri tem ima občinska uprava.

Skupen nastop glasbenih šol

Tri naša društva na Goriškem imajo tudi glasbene šole, in sicer v Štandrežu, Doberdolu in v Gorici. Skupno jih obiskuje okrog 80 gojencev, ki vadijo številna glasbila od Orff-instrumentov mimo klavirja do orgel in piščali. Letos bodo vse omenjene šole imele skupen zaključni nastop v dvorani Katoliškega doma v Gorici v nedeljo 5. junija ob 16. uri. Nastopili bodo najboljši učenci posameznih šol. Prvi del nastopa bo direktno oddajala tudi tržaška radijska postaja.

Sovodnje

Občinska seja. Vrhila se je v petek 20. maja. Župan Češčut je najprej poročal, kako stoji zadeva s poimenovanjem ulic v sovodnjski občini. V zvezi s tem se je občinski odbor sestel z odborniki iz Doberdola, ki imajo slične probleme. Nadalje je župan poročal, da misli ustanova ANAS razširiti cesto pri mirnem bloku, kar naj bi stalo 20 milijonov lir. Ob koncu poročila je župan še prebral za hvalno pismo predstavnika občinske delegacije iz Škofje Loke, ki je sodelovala 24. aprila na proslavi odpornosti v Sovodnjah in na Vrhu ter na Prazniku fitalje v Rupli. V pismu je izročeno vabilo, naj bi občinski svet iz Sovodnjah skupno s kulturno-prosvetnimi predstavniki obiskal Škofjo Loko. Svetovalci so vabilo sprejeli in določili datum obiska za mesec julij.

Pri postavitvi o obračunu za leto 1976 so bili svetovalci seznanjeni, da znaša prebitok kar 48 milijonov lir, iz katerega pa se bo vzelo 10 milijonov za kritje bilance za leto 1977. Na županov predlog je svet iz tega prebitka namenil 20 milijonov za obnovo strehe na občinski hiši, tri milijone za rezervni fond, 15 milijonov pa za telovadnico.

Predstavniki SSK je pogrjal občinsko upravo, zakaj ni vabilu na sejo dodala tudi izvešček iz obračuna, nato pa predlagal,

naj se s tem denarjem takoj odkupi zemljišča, ki mejijo na prostor, ki je določen za telovadnico, ker je ta prostor nezadosten. S hitrim odkupom omenjenih zemljišč se bo tudi pridobilo na kupni moči denarja. Župan je odgovoril, da se strinja s predlogom svetovalca SSK in da je občinska uprava že navezala stike z lastnikom.

Glede študijskih podpor za šolsko leto 1976-77 so svetovalci osvojili kriterij, da gre podpora vsem tistim delavcem, odvisnim in neodvisnim, ki imajo do 4.200.000 lir letnega dohodka. V ta dohodek je vključena tudi podpora 400.000 lir za vsakega družinskega člana.

Deželni prispevek 700.000 lir je občinski svet razdelil med 14 najbolj revnih občanov. Obenem so svetovalci odobrili zapis javnega natečaja za prosto mesto uradnika na tajništvu občine. Med pogoji za to mesto se zahteva tudi, da mora prosilec popolnoma obvladati slovenski jezik.

Ker je bil arhitekt odsoten, je občinski svet prenesel na prihodnjo sejo točko, ki se nanaša na deželni regulacijski načrt. V njem je velika netočnost, da so zemljišča, ki spadajo pod občino Sovodnje, začrtana pod goriško občino. Sovodnjska občinska uprava je v zvezi s tem že poslala pred nekaj meseci potrebna pojasnila pristojnim organom. V nadaljevanju se je svet odobril načrt za gradnjo ceste med Otokom in ljudskimi hišami v Škrkljah, kar bo stalo približno 20 milijonov lir.

Svetovalci SSK so pristali na to, da se njih resolucija, ki se nanaša na zavrnitev pravilnika Kraške gorske skupnosti poenoti v večinsko. Pri slučajnostih je bilo govora o zamenjavi in prodaji občinskih zemljišč, ki ležijo v Sovodnjah in v Rupli. Manjšinski svetovalec iz Rupe je opozoril občinsko upravo na nevarnost neke jame, kamor se voda odteka iz vasi. Ne samo, da iz nje prihaja smrad, ampak je tudi nevarna, ker lahko pade vanjo kak otrok.

Milica Kogoj razstavlja svoja dela

V ponedeljek 16. maja je bilo v razstavnem prostoru »Il Torchio« v Gorici odprta razstava olj Milice Kogoj. To ime nam je novo, saj se nam slikarka prvič predstavlja. Pred časom se je sicer udeležila neke skupinske razstave, ta pa je njen prvi samostojni nastop v javnosti.

Kogojeva se je rodila v Cerknem, a že dolgo let živi v Gorici. V slikarstvu se je izoblikovala kot »samorastnik«; posveča se mu že precej časa, posebno pa odkar je zapustila svoje delovno mesto. Motivika njenih del je preprosta, a iskrena: cvetlična tihožitja in krajinski izrezi iz domačega okolja. Olja, ki jih je izbrala za to razstavo, obsegajo v glavnem cvetlične motive in krajine. Posebno cvetlice učinkujejo zelo sveže; Kogojeva jih zajame v njihovem bogotnem cvetenju, ko nam lahko nudijo ves svoj opoj. Med razstavljenimi slikami so vredne posebne pozornosti slike malega formata z gorskim cvetjem. Razstava bo odprta do 31. maja vsak dan od 11.-13. in od 17.-20. ure, ob nedeljah pa od 11. do 13. ure.

Vodopivčeva proslava v Doberdolu

Kot smo že pisali, bomo v kratkem obhajali 25-letnico smrti Vinka Vodopivca in stoletnico njegovega rojstva. Svet slovenskih organizacij je sklenil, da se bo tega primorskega rojaka, ki je bil za časa fanizma »pevec primorske dežele«, spomnil z veliko ljudsko veselico. Ta bo v Doberdolu v soboto 18. in v nedeljo 19. junija. V kulturnem delu sporeda bodo v nedeljo izvajali Vodopivčevo opereto »Kovačev študent« in pa razne najbolj znane Vodopivčeve pesmi. Izvajali jih bodo posamezni in združeni pevski zbori. Že danes opozarjamo, da ne pozabite na to proslavo!

Seja sekcije SSK v Števerjanu

V četrtek 12. maja se je sestel v Števerjanu odbor sekcije Slovenske skupnosti, da je razpravljal in sprejel nekatere sklepe, ki naj usmerjajo svetovalce SSK v števerjanski občinski upravi. Sejo je vodil tajnik Marjan Terpin, prisotni so pa bili med drugimi še predsednik sekcije Hadrijan Corsi in župan S. Klanjšček.

V razpravi so se dotaknili nekaterih problemov občinske uprave kot so dograditev novega šolskega centra, ureditev občinske stavbe, raznih plazov ipd. Sprejeli so tudi sklope glede novega regulacijskega načrta.

Ob koncu so se odborniki domenili še o bližnjem sestanku občinskih upraviteljev z deželnim odbornikom Cocianijem.

PD »ŠTANDREŽ« IN KMECKO DRUSTVO
prirejata v Štandrežu

Praznik špargljev

- sobota 28. maja ob 20. uri: otvoritev in plesna zabava;
- nedelja 29. maja ob 19. uri: nastop folklorne skupine »Santa Gorizia«; sledi ples.

Praznik špargljev se bo nadaljeval v soboto 4. in nedeljo 5. junija. V nedeljo 5. junija ob 15. uri slikarski ex tempore, ob 19. uri nastop pevskih zborov in uprizoritev Nušičeve komedije

»ANALFABET«

Na voljo bodo odlični šparglji, domača kapljica in jedača.

Zaključek plesnih tečajev

V soboto 21. maja smo priredili zaključni večer plesnih vaj, ki so se v šestih mesecih vršile vsako soboto v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici. Letos sta bila kar dva plesna tečaja; pri prvem so se mlajši učili klasične ritme, pri drugem pa smo se učili južnoameriške ritme. Prvi tečaj je obiskovalo 51 oseb, drugega pa 28. Vseh lekcij je bilo čez dvajset.

Na zaključnem večeru, ki smo ga priredili, da se v prijetnem vzdušju razidemo, je spregovorila tudi predsednica SKADA Lučana Budal: »Izkazalo se je, da je lahko tudi ples način zblizevanja in medsebojnega spoznavanja, vendar bi želela, da bi se ta poznanja še poglobila in ne samo na rekreacijskem področju. V našem slovenskem prostoru se odvijajo najrazličnejše dejavnosti, ki lahko ustrezajo interesom mladega človeka. SKAD sam misli za nekaj časa prekiniti s plesnimi tečaji, v načrtu pa ima za prihodnjo sezono druge prav tako zanimive pobude, ki vas bodo utegnile zanimati.«

Predsednica se je nato v imenu vseh zahvalila plesnima učiteljema Alvisu Nemcu in Milojki Pegan za njuno res vztrajno delo in pozdravila častnega gosta večera. Njene besede je potrdilo dolgo ploskanje prisotnih. Nato je Alvis razdelil diplome triindvajsetim parom, ki so se pri plesnih vajah najbolj potrudili. Imeli smo tudi priložnostnega fotografa Nikota, ki je bil sicer med letom naš tehnik.

Za osrednji, res nepozabni del večera, je poskrbel naš gost, priznani iluzionist Roman, ki nas je obiskal na Alvisovo povabilo. Prikazal nam je nekaj zabavnih trikov, nato pa je z mojstrsko spretnostjo hipnotiziral enega od prisotnih in s tem dobesedno osvojil vse navzoče.

Ti sobotni večeri so predstavljali za nas res prijeten odskopaj v našem včasih prezahtevnem življenju. - eta

Srečanje SSK v Vidmu

V preteklih dneh se je zastopstvo Slovenske skupnosti iz Trsta in Gorice (Stoka, Bratuž, Terpin) srečalo v Vidmu z odbornikom za krajevne ustanove Bianchinijem, da izmenja poglede v zvezi s statuti tistih gorskih skupnosti, v katerih živijo Slovenci. Deželni odbornik Bianchini je uvodoma poudaril upravičenost manjšinske zaščite, za katero pa je po mnenju deželnega odbora prvenstveno poklicana država oziroma vlada in parlament. Vendar je kljub temu izrazil pripravljenost, da z največjo možno odprtostjo preuči določila statuta gorskih skupnosti, ki zadevajo pravice pripadnikov slovenske manjšine in drugih.

Predstavniki SSK so ponovno potrdili stališče, da morajo statuti gorskih skupnosti, v katerih žive Slovenci, vsebovati tudi določila v zaščito njihovih pravic, posebno se uporabe in poznanja slovenskega jezika s strani uradnikov in funkcionarjev gorskih skupnosti.

Ob zaključku je bila z obeh strani izražena volja, da se vprašanje globalno prouči in tako pride do pozitivne rešitve v soglasju z vsemi dejavniki slov. manjšine.

DAROVI

Za Katoliški dom: N. N. v spomin pokojne prof. Jožice Lasič 15.000 lir.

Za Alojzjevišče: Jelka Vuga in sin Marjan z družino namesto cvetja na grob Olge Reja 20.000 lir; N. N. v zahvalo p. Leopoldu 20.000 lir.

Namesto cvetja na grob učiteljici Milki Klančič daruje PD »Podgora« za Zavod sv. Družine, za Alojzjevišče in za katoliški tisk po 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: razni 12.000 lir.

Za cerkev na Ferlugah: Ljudmila Cavičiolli v spomin moža Edmunda 5.000 lir.

Za svetišče na Sv. gori: družina Urdih, Trst, s prošnjo za združenje 5.000 lir.

Za žrtve potresa (po g. Gorkiču): N. N. 100.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Obisk SSK pri SZDL Nova Gorica

18. maja se je mudila v Novi Gorici pri Socialistični zvezi delovnega ljudstva goriška delegacija pokrajinskega tajništva SSK. V poglednih diskusijah je prišla zlasti na dan zaščita slovenske manjšine v Italiji po podpisu in ratifikaciji Osimskega sporazuma. Delegacija se je tudi zaustavila ob problemih razlaščenj pri graditvi raznih infrastruktur v Gorici, kot so avtoporto in obmejno postajališče.

OBVESTILA

Nastop goriške glasbene šole

V okviru goriškega SKPD deluje tudi glasbena šola, ki jo obiskuje kakih 30 gojencev. Učijo se klavirja, kitare, harmonike, orgel in še nekaterih drugih instrumentov. Pred zaključkom šolskega leta bodo imeli svoj nastop v dvorani Katoliškega doma v sredo 1. junija ob 20. uri. Vabljeni starši, prijatelji in znanci naših otrok.

★

Fatimski večer, napovedan za 1. junij, se prenese na sredo 15. junija v ul. Risorta 3 v Trstu ob sedmih zvečer. Gledali bomo barvne posnetke iz Portugalske in predvsem iz Fatime. Sledil bo razgovor za romanje v Fatimo 17. avgusta. Isti Fatimski večer bo v Gorici v Katoliškem domu v sredo 22. junija ob sedmih zvečer. Tako goriške kakor tržaške fatimske romarje vabimo, da se večera udeležijo. Vabljeni tudi vsi, ki se za fatimske zgodovinske dogodke zanimajo.

Romanje v Padovo. Tržačani, ki bi radi šli z drugimi rojaki na god sv. Antona, 13. junija, v Padovo, a nimajo lastnega vozila, naj se takoj prijavijo v knjigarni Fortunat v Trstu, ul. Paganini 2. Stroški za kosilo in vožnjo so 10.000 lir. Odhod tega skupnega avtobusa bo 13. junija ob 7. uri zjutraj. Tudi ta skupina bo imela svojega spremljevalca-duhovnika. Informacije daje župnijski urad v Mavhinjah in na Proseku.

V Podlonjerju v Trstu prirejamo tretji majniški shod Marije Pomočnice kristjanov na binško nedeljo 29. maja popoldne ob 5. uri. Pridite v Podlonjer, kjer je sedaj pod zelenim bošketom tako lepo. (Avtobus 36).

Poimenovanje šole v Doberdolu. V nedeljo 29. maja bodo v Doberdolu poimenovali slovensko osnovno šolo po koroškem pisatelju Prežihovem Vorancu. Priložnostno slavnost, ki bo ob 11. uri, je pripravil poseben koordinacijski odbor, v katerem so predstavniki učiteljstva, staršev in občinske uprave. Proslava se bo začela s pozdravom župana, nakar bo sledil oris pisateljevega lika in njegovega dela ter odkritje in blagoslovitev njegovega doprsnega kipa. Sledil bo kulturni program, pri katerem bodo sodelovali osnovnošolski otroci, pevski zbor »Hrast« in »Jezero« ter godba na pihala. V jutranjih in popoldanskih urah bo v šolskih prostorih odprta razstava na temo Prežihov Voranc in njegova dela, razstava ročnih del osnovnošolcev ter razstava povojnih spominskih fotografij.

Društvo slov. izobražencev v Trstu vabi na predavanje prof. Jožeta Pirjevca: »Majniška deklaracija ob 60-letnici«, ki bo v ponedeljek 30. maja ob 20.15 v društvenih prostorih v ulici Donizetti 3.

Občni zbor Zveze cerkvenih pevskih zborov v Trstu bo v ponedeljek 6. junija ob 20.30 v Finžgarjevem domu na Opčinah.

Gledališče »Komedija« iz Zagreba bo nastopilo v tork 31. maja ob 20.30 v Gorici (Verdi) s kavbojsko glasbeno predstavo »O' kay«. Predstava je za goriški abonma turn tržaški red H, I in J. V Trstu v Kulturnem domu pa bo ista predstava v sredo 1. junija ob 21. uri za red A in C, v četrtek 2. junija ob 21. uri za red B, F in G; v petek 3. junija ob 16. uri pa za red D in E.

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod ob 29. maja do 4. junija 1977

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu, 9.45 Vedri zvoki, 10.30 Danes obiščemo Gropado, 11.05 Mladinski oder: »Tolminci«, 11.35 Nabožna glasba, 13.00 Ljudje pred mikrofonom, 13.15 Slovenske ljudske pesmi, 14.05 Operete, 14.35 Lahka glasba, 15.00 Sport in glasba.

Ponedeljek: 8.05 Tjavidan, 9.30 Obletnica tedna, 9.40 Koncert, 12.50 Pristopanje k deželnim oddajam, 14.05 Koncert folk, 14.30 Mladina v zrcalu časa, 17.05 Koncert, 18.05 Čas in družba, 18.25 Slovenski zbori.

Torek: 8.05 Tjavidan, 9.30 Solske oddaje, 9.40 Koncert, 14.30 Mladina, 14.40 Glasbeni vestnik, 16.30 Za najmlajše, 17.05 Koncert, 18.05 Problemi slovenskega jezika, 18.20 Zborovska glasba.

Sreda: 8.05 Tjavidan, 9.30 Rojstna hiša naših velmož, 9.40 Koncert, 14.30 Mladina, 14.40 Glasba na našem valu, 16.30 Za najmlajše, 17.05 Deželni solisti, 18.05 Radijska igra.

Četrtek: 8.05 Tjavidan, 9.30 Nekoč je bilo, 9.40 Koncert, 11.40 Solske oddaje, 14.30 Mladina v zrcalu časa, 16.30 Za najmlajše, 17.05 Koncert, 18.05 Tehnološke spremembe v Evropi, 18.15 Primorska poje 77.

Petek: 8.05 Tjavidan, 9.30 Zenska imena, 9.40 Koncert, 11.00 Solske oddaje, 14.30 Mladina v zrcalu časa, 16.30 Za najmlajše, 17.05 Deželni skladatelji, 18.05 Kulturni dogodki in deželi, 18.25 Domači zvoki.

Sobota: 8.05 Tjavidan, 9.30 Glasba, 9.40 Koncert, 14.30 Mladina v zrcalu časa, 15.35 Poslušajmo spet, 18.05 »Po Gorečnikovih sledovih in stopinjah«, 18.45 Vera in naš čas.

Šport

Rozzol - Olympia 3 : 1

(15 : 9, 5 : 15, 15 : 12, 15 : 2)

Po večtedenskih uspehih so se tudi odbojkarji naposled morali sprizniti s porazom. V nedeljo zjutraj v Trstu so si fantje stresli z ramen »breme« cele vrste dobrih nastopov ter zaigrali v počitniškem duhu, Večina igralcev je stopila na igrišče nerazpoložena ter svojo naveličanost posredovala še ostalim. Ta neuspeh sicer ne odpira dramatičnih vprašanj, saj si je Olympia že zagotovila prvo mesto, toda lepa serija je le pretrgana. Z ene strani je prav zahtevati od igralcev vsaj trohico požrtvovalnosti, vsaj za prisotne gledalce, z druge strani pa je treba upoštevati, da gre za športne amaterje, ki so pri izteku dolgega in lahko rečemo tudi nehalnega prvenstva upravičeno trudi.

Za Olympia so igrali Soban, Černic, Antonič, Lavrenčič, Cotič M. in S., Malič, Tommasi.

Prihodnjo soboto bo v Gorici zadnja prvenstvena tekma. Na Koren pridejo Vigili iz Vidma; začetek ob 18. uri.

V nedeljo 29. maja pa bo v Dolini pri Trstu finale 11. Turnirja prijateljstva. Pozornost goriške odbojarske šesterke je že dalj časa osredotočena na ta turnir. Pričakujemo, da bodo znali braniti ugled goriške odbojke. - P. T.

†

Po kratki boleznij je mirno v Gospodu zaspala naša draga teta

OLGA REJA

Najlepša zahvala msgr. Fr. Močniku za tolažbo in pogrebne obrede, vsem, ki so jo obiskovali, darovalcem cvetja in molitve, za katere se še priporočamo.

Nečakinja Anica z družino in ostali sorodniki

Gorica, 20. maja 1977

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo